

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 512. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019686816/facsimile.pdf> (tilgået 18. oktober 2021)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

saar, hvorledes han havde higet mod hende, med Angst og Haab, stræbt ud over sin Natur og efter Snublen og frygteligt Fald naaet hende først nu, da det var for sent — for sent til, at nogen jordisk Lykke kunde blomstre deraf.

Men ikke for sent til, at hendes Kjærlighed var hans for bestandig og skulde ledsage ham overalt og være ham til Trøst, hvis han herefter trængte til jordisk Trøst.

Mølleren tav. Hanne laa op til hans Bryst med sin Arm om hans Nakke, Skovfogden holdt hans Haand mellem sine. Taarerne trillede ned ad hans Kind. Han havde ikke grædt siden Christines Død, og der var en Lindring i disse Taarer, som han ikke havde troet nogensinde mer skulde blive ham til Del. Hvor velsignet var det ikke at have talt ud og betroet sig, ikke længer at have denne Hemmelighed lukket inde i sit Bryst, som Damp, der vil sprænge Kjælden, hvis ikke en Ventil aabnes. For første Gang var han i sine Venners Øine den, han virkelig var. Og skjøndt han midt i sin Angst for Skriftemaalet havde følt sig overbevist om, at disse to Mennesker ikke vilde bryde med ham — hvad saa end alle Andre gjorde — var der noget Vidunderligt i dette at have anklaget sig selv, Intet skjult og ikke besmykket Noget og dog endnu have